

Σήμερα ἐπικαλούμεθα τήν ἐξ ὕψους Θεία Εὐλογία, γιά νά τελέσουμε τήν εἰς **Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ Διακόνου Γερασίου Σεληνίδη.**

Προσεύχομαι καί ἀγωνίζομαι ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ποιμαντορίας μου ὥστε νά ἔχουμε καλούς Κληρικούς, πιστούς στόν Θεό καί ἱκανούς παρηγορητές τοῦ λαοῦ.

Σύμφωνα μέ τόν Μεγάλο Πατέρα τῆς Ἐκκλησίας ἱερό Χρυσόστομο, «*ή ἱερωσύνη τελεῖται μέν ἐπί γῆς, τάξιν δέ ἐπουρανίων ἔχει ταγμάτων*» (P.G. 48, 642γ). Μέσος μεταξύ Οὐρανοῦ καί γῆς ὁ **Ἱερέας**, ὀφείλει νά εἶναι **ὑπόδειγμα στόν κόσμο.** «*Νά γίνεις τύπος καί παράδειγμα τῶν πιστῶν στόν λόγο σου, στή συναναστροφή σου μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους, στήν ἀγάπη πού θά δείχνεις πρός ὅλους, στήν πνευματική ζωή, στή φωτισμένη πίστη, στήν ἀγνότητα καί καθαρότητα τῆς ζωῆς σου*», καλεῖ ὁ Ἀπ. Παῦλος (Α' Τιμ, 4, 12).

Ὁ κόσμος ἀναμένει ἀπό τόν Ἱερέα πίστη στόν Τριαδικό Θεό, εὐλάβεια στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τιμή στούς Ἁγίους καί ἀκόμη **κατανόηση στά προβλήματα του** καί πολλή ἀγάπη, ἀγάπη **ἐμπρακτη** καί ὄχι ἀγαπητικές δηλώσεις. Προχωροῦμε ἀπό τήν αὐτοκάθαρση, χωρίς σχόλια γιά ἄλλους. «*Καθαρθῆναι δεῖ πρῶτον, εἶτα καθᾶραι, σοφισθῆναι καί οὕτω σοφίσαι, γενέσθαι φῶς καί φωτίσαι, ἐγγίσαι Θεῷ καί προσαγαγεῖν*

ἄλλους, ἀγιασθῆναι καί ἀγιάσαι, χειραγωγῆσαι μετὰ χειρῶν, συμβουλευῆσαι μετὰ συνέσεως», συμβουλεύει ὁ Θεολόγος Γρηγόριος (ΒΕΠΕΣ, 59, 214), γιά νά μήν μᾶς ἀφορᾷ ἡ ἀποστροφή τοῦ Κυρίου «Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν πρῶτον» (Λκ. 4, 23). Μία χαρακτηριστική λεπτομέρεια: οἱ κατασκευαστές τῆς Κιβωτοῦ δέν ἀναφέρεται ἂν σώθηκαν! Συμβατό αὐτό μέ τό ἀγωνιῶδες ἐρώτημα τοῦ Ἀπ. Παύλου, «Μήπως τυχόν ἐνῶ θά ἔχη κηρύξει καί καλέσει ἄλλους εἰς σωτηρίαν, ἐγὼ ἀποδοκιμασθῶ ἀπό τόν Θεό » (Α' Κορ. 9,27).

Μεῖνε πάντα ταπεινός παιδί μου π. Γεράσιμε. «Ἡ ὑπερηφάνεια προηγεῖται τοῦ ὀλέθρου καί ἡ ὑψηλοφροσύνη τοῦ πνεύματος προηγεῖται τῆς πτώσης» (Παρμ. 16, 18). Αὐτό θά κηρύττεις στόν λαό· φαντάζεσαι νά μήν τό βιώνεις; Ἡ οἴηση δείχνει ἀνωριμότητα καί χαμηλή πνευματική κατάσταση. Ἀναφέρει ὁ ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης: «Ἡ κενοδοξία ἀπό ψυχῆς ταπεινῆς καί εὐτελοῦς τίκτεται» (Ἐπιστ.5, 337). Καί μένοντας στόν ἴδιο ἱερό Πατέρα, ἀνακαλοῦμε στή μνήμη μιά ἄλλη σημαντική ῥήση του: «Ὁ ἄξιος τῆς Ἱερωσύνης λαλεῖ στίς καρδιές, ὁ ἀνάξιος λαλεῖ στίς ἀκοές» (Ἐπιστ. 3,202). **Κέντρο εἶναι ὁ Χριστός.** Στό ὄνομά Του γίνονται ὅλα... Χωρίς Αὐτόν δέν εἴμαστε τίποτε! Ἡ “ἀξία” μας εἶναι μέ τόν

Χριστό. «Σκεφθῆτε καλά αὐτά πού σᾶς εἶπα καί μή μᾶς θεωρεῖτε ὡς ἀρχηγούς παρατάξεων, ἀλλ' ὁ καθένας σας ἔτσι ἅς μᾶς θεωρῇ, δηλαδή σάν ὑπηρέτας τοῦ Χριστοῦ, ὡς διαχειριστάς πού μᾶς διέταξε ὁ Κύριος νά διαχειριζόμεθα τάς ὑψηλάς καί μυστηριώδεις ἀληθείας καί δωρεάς, τάς ὁποίας ὁ ἴδιος μᾶς ἔχει δώσει » (Α' Κορ. 4, 1).

Μέ ἀσκητική ἐπιλογή σώζεσαι, γί' αὐτό **προσεύχου καί νήστευε**. Ἡ προσευχή ἀνεβάζει τήν ψυχή στόν Οὐρανό· ἡ νηστεία μπορεῖ νά ἀνεβάσει καί τό σῶμα. Πλαί στήν προσευχή ἡ μελέτη. «Θεολογία εἶναι ἡ ἐμπειρική ὁδός τῆς ἐνώσεως μέ τόν Θεό» (Εὐάγγελος ὁ Ποντικός, Δ' αἰ.), καί «Εἰ θεολόγος εἶ, προσεύξῃ ἀληθῶς» (Νεῖλος ὁ ἀσκητής, Ε' αἰ.). Καί σύμφωνα μέ ἕνα σπουδαῖο ἅγιο θεολόγο τοῦ καιροῦ μας «**Ὁρθοδοξία δέν εἶναι βιβλιοθήκη, γιά νά μελετήσεις, ἀλλά βίωμα γιά νά τό ζήσεις**» (Ιουστίνος Πόποβιτς). Νά δέεσαι συνεχῶς, ὅπως ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, πού ἀναφωνοῦσε συχνά καί μέ λαχτάρα: «Κύριε, φώτισόν μου τό σκότος». «**Προσευχητέον τῷ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀναπνευστέον**» (Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ΒΕΠΕΣ τ. 59, 214-215).

Μελέτησε προσεχτικά τό «**Παράγγελμα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου πρὸς Ἱερέα**», πού καταχωρίζεται στό Ἱερατικό πού χρησιμοποιεῖς. «Σπούδασον, ὦ ἱερεῦ, σαυτόν παραστῆσαι ἐργάτην

ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας...Μηδέποτε στής εἰς σύναξιν ἔχθραν ἔχων κατὰ τινος, ἵνα μὴ φυγαδεύσης τὸν Παράκλητον...»

Τήρησε τὴν **καθαριότητα παντοῦ**, ἰδίως στὸν Ἱερό Ναό. Στὴ Χειροτονία Διακόνου ἡ Εὐχή: "δὸς αὐτῷ ἀγαπᾶν εὐπρέπειαν οἴκου Σου, ἀνάπτειν λύχνον σκηνώματος δόξης Σου", σέ ἀρμονία μέ τό ψαλμικό: «Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου» (Ψ. 25, 8).

Ὁ Ναός πρέπει νά λάμπει ὡς Οἶκος Θεοῦ καί ὁ Λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου νά διαθέτει ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ καθαρότητα. Ὁ Περίβολος τοῦ Ναοῦ προφανῶς θά παραπέμπει σέ ὅαση.

Οἱ κινήσεις σου νά εἶναι ἐλεγχόμενες, ἰδίως ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Βήματος. Ἱερὰ καὶ Ἁγία ὑπηρετεῖς καὶ ὄχι συνήθη. Καί μιὰ μεγάλη ἀλλοίωση τοῦ Ἱερέα συνιστᾷ ἡ ἐξοικείωση μέ τὰ Ἁγία. Νά εἶσαι **εὐγενής** μέ τοὺς πιστοὺς. Εἶναι ἄνθρωποι **κουρασμένοι, ταλαιπωρημένοι** καὶ καταφεύγουν στὸν Ἱερό Ναό, γιὰ νά βροῦν **κατανόηση καὶ στοργή**· μὴν τοὺς τὴν στερήσεις. Νά εἶσαι **συνεπής στό χρόνο σου** μέ τὰ ἐφημεριακά σου καθήκοντα. Νά ἐπισκέπτεσαι **ἀσθενεῖς σέ σπίτι ἢ σε νοσοκομεῖο**. Δέν χρειάζεται νά μείνεις πολὺ ὥστε νά τοὺς κουράσεις. Ἀκόμη καὶ ὁ κοσμικὸς Ἰσοκράτης

συμβουλεύει αἰῶνες πρίν: «Τάς ἐντεύξεις μή ποιοῦ πυκνάς, μηδέ μακράς περί τῶν αὐτῶν».

Όταν ἀργότερα θά γίνεις καί Ἐξομολόγος πρόσεξε ἀφενός νά δίνεις ἐλπίδα στόν ἀμαρτωλό καί ἀφετέρου νά τηρεῖς ἐχεμύθεια: Διδάσκει ἡ Σοφία Σειράχ: «Ἀκήκοας λόγον; Συναποθανέτω σοι» (Σ. Σειρ. 19,10). Ἡ Ἱερὰ Ἐξομολόγηση ἀπαιτεῖ ἐμβάθυνση στή Ψυχολογία του πιστοῦ καί ὅπωςδήποτε προσευχητική σιωπή.

Ἡ σχέση σου μέ τήν Ἱερὰ Μητρόπολη νά εἶναι ἀνέφελη. Γνωρίζεις ὅτι ἀγαπῶ τούς Ἱερεῖς καί τούς προστατεύω μέ κάθε θεμιτό τρόπο. Ὅφείλεις νά ἐνημερώνεις τόν Ἐπίσκοπό σου ἢ τόν Πρωτοσύγκελλό μας γιά ὅ, τι ἐπιχειρεῖς. Μέ τόν τρόπο αὐτό καί καλύτερα θά ἐξελιχθεῖ ἡ πρωτοβουλία σου καί ὁ ἴδιος θά εἶσαι περισσότερο ἀσφαλής. Γνωστόν ἄλλωστε ὅτι «ὁ λάθρα Ἐπισκόπου τι πράσων τῷ διαβόλῳ λατρεύει» (Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας, Σμυρναίοις, PG 5,713C-716A).

Ἀγαπητό μου παιδί πάτερ Γεράσιμε,

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας ὁλόκληρη ἐπιχαίρει γιά τή Χειροτονία σου εἰς Πρεσβύτερον.

Ὁ Κύριος διά τοῦ προφήτου Ἰερεμίου (12,11) διαπιστώνει καί προειδοποιεῖ: «Ποιμένες πολλοί διέφθειραν τόν ἀμπελῶνα μου, ἐμόλυναν τήν μερίδα μου, ἔδωκαν τήν μερίδα τήν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον».

Ἡ δήλωση τῆς Ἐκκλησίας διὰ τοῦ Ἐπισκόπου, εἶναι μαζί καί ἀπαίτηση: “Λάβε τήν παρακαταθήκην ταύτην, καὶ φύλαξον αὐτήν, ἕως τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε παρ’ αὐτοῦ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι αὐτήν”. Ἡ κραυγή τοῦ κόσμου “Ἄξιος” εἶναι μᾶλλον ἐλπίδα παρά διαπίστωση. Μή διαψεύσεις αὐτήν τήν ἐλπίδα. Εἰσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου.

+ Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος